

Crear un bon clima de convivència: la **PROVENCIO**

Què cal fer?

Per aconseguir un bon clima de convivència cal treballar perquè totes les persones se sentin acollides i integrades. Això vol dir donar resposta a dues necessitats bàsiques per a qualsevol persona: la sensació de **pertinença al grup**, des del **respecte a la pròpia identitat**. Dit d'una altra manera, sentir que el grup m'acull, i que m'accepta tal i com sóc. Això no es dóna espontàniament en tots els nois i noies, i per aquest motiu, cal conduir-ho. El refús, o la manca d'integració, és una de les primeres fonts de conflicte.

En altres paraules, cal estructurar un **procés** educatiu organitzat en el que, alhora que creem unes condicions que afavoreixen un clima acollidor i respectuós, també treballem habilitats de comunicació, empatia i cooperació, tot plegat tan necessari per fer sostenible aquest bon clima en un grup que ha de conviure moltes hores.

• **1r pas: la creació de grup**

Cal garantir un ambient de coneixement mutu, d'estima envers un mateix i els altres, i de confiança.

- El **coneixement**. Cal conèixer-nos, i saber qui sentim que és cadascú, adonar-nos que tots tenim moltes pertinences diferents i que totes formen part de nosaltres. D'aquesta manera, quan discrepem profundament respecte d'alguna pertinença, en tindrem d'altres per compartir, i des de les que reconèixer-nos uns als altres. Els jocs i les activitats de coneixement tenen l'objectiu de buscar afinitats i cohesió entre companys/es.
- L'**estima envers si mateix i els altres**. Sense un nivell mínim d'autoestima, ens serà molt difícil reconèixer allò de bo que hi ha en els altres, implicar-nos en la vida del grup i afrontar els conflictes, sense viure la confrontació per causa d'algun interès en joc com un atac personal. Construïm l'autoestima a partir de la imatge que les persones que ens envolten ens retornen de nosaltres. Cal ser capaços de reconèixer que tota persona és digna d'estima, que tota persona té coses interessants a oferir per garantir una autoestima mínimament sòlida. Es treballa l'estima des del treball de l'afectivitat, del concepte que tenim sobre nosaltres i de l'apoderament.
- La **confiança** en nosaltres mateixos, en els companys i en el grup és necessària per tal de poder explorar pors, sentiments i angoixes, sempre presents quan hi ha conflicte, i superar-les de manera que ens sigui possible confrontar-nos directament amb les persones amb qui tenim els problemes. La confiança és un procés, s'aconsegueix pas a pas, a mesura que demostrem que en som mereixedors. Ser mereixedor de confiança demana responsabilitat, la confiança sense responsabilitat és ingenuïtat. La por és un recurs de protecció, per tant és saludable en petita mesura, cal treballar com escoltar-la i com superar-la a fi que cada membre pugui aportar el màxim de si mateix al grup.

• **2n pas: la creació d'una cultura *noviolenta* de relació entre nosaltres**

Disposar d'un codi comú de comunicació *noviolenta* i cooperació.

- **Comunicació** que ens permeti dialogar davant les discrepàncies. Saber comunicar-nos de manera efectiva, activa i empàtica. Saber centrar-nos en parlar de nosaltres mateixos –de qui en sabem més- i no dels altres, en escoltar activament allò que ens diu l'altre.
- **Cooperació**: entendre que aconseguir allò que volem no vol dir necessàriament que l'altre no pugui aconseguir el que necessita. Aprendre a cedir en allò que no ens és essencial, sense renunciar, però, a allò fonamental. Aprendre a fer d'allò que semblaven objectius contraris, objectius comuns, i col·laborar per aconseguir-los.

Tot plegat constitueix el procés que anomenem **PROVENCIO**, proveir-nos d'aquelles habilitats i estratègies necessàries per conviure pacíficament, evitar malentesos que podrien acabar en conflictes i afrontar els conflictes positivament quan aquests arribin.